

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 8 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlitéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Egy napi kérdés története.

A főrendiházban visszautasított egyházipolitikai reformjavaslat, mely a zsidó vallás reczepeziójáról szól, most már harmadszor áll — igen rövid idő óta — a képviselőház előtt.

A kik azt hiszik, hogy a magyar állam kiépítésének munkájában ezen kérdés rendezésének is helyet kell foglalnia, azoknak az a meggyőződésük is meg van, hogy ez a kérdés most már csak a köznyugalom megóvása czéljából is csak kívánni kell, hogy valahára — ha bármily irányban is — de végleges elintéztést nyerjen.

Hogy a képviselőház minden változtatás nélkül fogja ismételtén vizsgaküldeni a javaslatot a főrendekhez, a felett nem lehetünk kétségben.

A főrendeknek tehát ismét alkalom lesz foglalkozni ezzel az igen sokaknak nem tetsző kérdéssel.

Ezuttal tán nem lesz érdektelen némi visszatekintést vetni a kérdés historikumába.

A zsidók egyenjogúsítása és vallásuk reczepeziója hazánkban, annak vajudása a jelen században egészen 1811-ig vezethető vissza, a mikor is a magyarországi zsidók egyenjogúsításuk érdekében a b. e. József nádor magas pártfogásáért esedeztek. Ez alkalommal megjelent előtte az eperjesi nagy hírnévként örvendő zsidó hitközség elnöke Holländer Leó, a magyar zsidók kivánságát ecsetelvén. A nádor a lehető legkíméletlenebb módon tudtul adta Holländernek, — hogy a zsidók erre még nem értek. „Mit akar császári fenség? — szól a zsidó — tán hogy félistenek legyünk, még: mielőtt emberek lettünk?” A nádor ezentul minden alkalommal különös kitüntetésben részesítette ez egyszerű, nyit-szívű zsidót.

A zsidók a reájuk kivetett egy millió 600.000 frtra rugó úgynevezett „tűrelmi adó” elengedését, eltörlését szorgalmazták, de eredménytelenül, mert a budai helytartótanács görösen ragaszkodott a sötét századokból fennmaradt jogfosztó uzushoz, sőt megtiltotta, hogy Budán kívül zsidó könyvek egybeült ne nyomtattassanak.

A helytartótanács a zsidó polgárok üldöztetésében határt nem ismert. 1818-ban kelt rendeletével a zsidó orvosoknak orvosi bizonyítvány kiszol-

gáltatását szigorúan tiltotta. Továbbá megtiltotta a zsidóknak nemesi földbirtok bérlete vagy zálogba vételét.

Ugyanaz a helytartó tanács megtiltotta a magyarországi zsidóságnak 1824-ben, hogy Purim ünnepén saját lakásukban táncz és zene mellett mulathassanak.

Az úgynevezett „zsidókérdés” Magyarországon most már 1839-ig szendergett, fel sem ébredt volna mély álmából, ha a megyék — a korszellem hívó szavára — nem sürgették volna, Pestmegye utasítása folytán — mely a zsidó vallásu magyaroknak a törvényesen elismert jogegyenlőséget óhajtottá biztosította — az alsóház csakugyan a következőket határozta el: 1-ör A „tűrelmi adó” eltörlését. 2-szor A nem nemeseleknek polgári jogaikban való osztozkodását. A felsőház e pontokat egy kis modificatió után szinte elfogadta, azonban a bécsi kancelláriánál egészen bennrekedt.

Végre Dobraviczky Pestmegye követe az urbárium tárgyalása alkalmával 1840. évi márczius 9-én tartott megyei gyűlésen megbízói nevében a következő javaslatot terjesztette elő: „Az izraelita vallás, az országban létező többi bevett vallások sorába felvételessék, hogy a zsidók a nem nemeselekkel egyenlővé tessenek, s hogy minden pálya és szolgálat, mely a nem nemeseleknek nyitva áll, a zsidók előtt is megnyíljon. Ezen jogok kiterjesztessenek a katonai szolgálatra is, szóval a zsidókkal, ha érdemeik által kitűnnek — szintugy bánjanak, mint a nem nemeselekkel. E liberális javaslat a néhai Deák Ferencz, Herteendy (nem a tapolczai), Pulszky E., Szegedy s többek által élénken támogatva és — mi páratlanul áll a parlamentarizmus történetében — rövid tárgyalás után egyhangulag el is fogadtatott. A „kérdés” márczius 24-én szinte oly szerencsésen oldatott meg a tekint. Karok és Rendek előtt Pozsonyban.

A főrendek határozata így hangzik: „Az igazság parancsolja, hogy nekik (t. i. a zsidóknak) mindazon jogokat egy politikailag, mint vallásilag megadjuk, mely mindazon polgárokat megillet, kik a nyilvános terhekben is egyenlően osztozkodnak.” Így keletkezett az 1840-ik évi XXIX. t. cz. Azonban a „zsidókérdés” hazánkban csak

1844-ik év szeptember 4-én és következő napjain a 278. számú közlésen oldatott meg végérvényesen.

A szavazás a következőkép ejtett meg:

1. A „tűrelmi adó” eltörlése egyhangulag elfogadtatott. A földbirtok szerzési jog a városokban és az egész országban: 37 „igen” 12 „nem”. 3. Nemesi birtokok bérbe és városiak örökös vételére: 42 „igen” 12 „nem”. 4. Gyárak építése, kereskedelem, művészet és ipar háborítatlan üzése egyhangulag „igen.”

Most következett az 1848. év di-cső napja: márczius 15-dike. Ez meghozta a szabadságot. Mint mikor a szélvihar a fák érett gyümölcsét lerázza, úgy hulltak le az 1848-dik év szabadságharcában a zsidók tagjairól a sötétség-kovácsolta békók.

Mindenesetre óhajtanánk, hogy a Méltóságos főrendek, most, midőn pár nap múlva ismét eléjük kerül az egyszerű elutasított javaslat, a kérdésnek most változott történeti adataiból levonják a megfelelő konzekvenciákat és a szerint határozzanak, amint őseik nézeteit megértik és követni akarják.

Politikai hírek.

A közigazgatási bíróságokról szóló javaslat tárgyalásába mint a „M-g” írja, a kormány mégis belemegy. A képviselőházban szállingó hírek szerint ez a javaslat már a jövő hétfőn napirendre tűzethet. Sőt, hogy a kormány gyengítse azokat a jogos szemrehányásokat, a melyeket a törvényhozás stagnálása miatt eddig túrni kénytelen volt, a kuriai bíráskodásról szóló javaslat tárgyalására kiküldött bizottság felvesszi a munka fonalát. Mindezek dacára alapos a kételyünk abban, hogy a közigazgatási bíráskodási javaslatot letárgyalassa a kormány. Mert alig tehető fel, hogy a kabinet ezzel a javaslat-tal összefüggő közigazgatási kérdésekben felvegye a vitát, különösen akkor, midőn ennek a javaslatnak aránylag ily rövid idő alatt az elintéztése úgy sem várható.

A delegációk. Május havának első felében fogják közzétenni a delegációk ülés-zakának egybehívására vonatkozó királyi kéziratokat s közvetlenül a kéziratok publikálása után megválasztja a képviselőház a delegációba a saját kebeléből kiküldendő tagokat.

A bércz, nem vért, mihelyt közé Idegen nép férkeze;
Csak, míg testvér, addig Erdély Magyarországon jobb keze.

Itten annyi szentegyháza,
Aranybánya, kincsbealom;
De sárkányok a sáfárjok,
Nem segítnek közbajon.
Mózes népe, tengei pénze
Tetejéről kér jogot;
De legszentebb létérdekink
Oltárin, — mit áldozott?!

Nagyjaink meg Londont, Párizst,
Bécsot, jobban ismerik,
Mint ez édes ország testnek
Legközelbi részeit.
Hogy' fordulna, így javunkra,
Bármily dús külismeret,
Ha tulajdon itthonunkkal
Nap-tisztában nincsenek?!

Lelketlenség, tudatlanság,
Vak, süket, merev közöny,
Ide! Mind! megsemmisülni
E tűzhányó bércztövé! —
Itt, minden az Egy, többet tett itt
Fajtaját megmenteni,
Mint, ott túl, a kanahánnak
Elbizott százazeirei.

Forr, vívódik; véd vagy hódít;
Egy lobog, szíven, agyon,
Ehren, alya, munkálkodva:
„Örökmet nem hagyom!” — — —

A t. Ház.

Budapest, ápril 28.

A képviselőház mai ülésén a vallástügyi vitát ma Kis Albert kezdte meg, kijelentve, hogy elfogadja az igazságtügyi bizottság javaslatát s felhasználva Pólonyi Géának egy magánkörben róla tett nyilatkozatát arra, hogy igazán fölösleges személyes élt összetűzést idézzon föl. Kinek használ az e fajta fellépés, megérthette Kis Albert azokból a tapsokból, a melyekkel a kormánypart hono-rálta.

A vita utolsó szónoka Horánszky Nándor volt, a ki Csáky Albin gróf tegnapi beszédével polemizálva, körvonaloza pártjának álláspontját.

Végül Wlassics Gyula kultuszminiszter szolt még, megható szerénységgel ugy kezdve beszélni, hogy nem bocsájtkozik valásbölcséleti fejtegetésekbe, mert egy kissé másokat is, legfőképpen azonban „önmagát” kellene ismételnie.

Ezt az ígérte meg is tartotta; beszélt e helyett közel másfél órában kereszttul oly dolgogról, a melyeket töle is, főképpen azonban másoktól már az unalomig hallottunk.

Pólonyi Géa legott be is bizonyította a kultuszminiszter egyik legerősebb argumentumára, hogy az mennyire rávall a miniszter törvény-ismeretére, olvasottságára és azután semmi sem állott útjában a szavazásnak, melynek megtörténte után Szilágyi Dezső elnök megadta a szokásos déli szünetet.

Öt darab interpellációt olvasott fel az ülés elején Eszterházy Kálmán gróf, a jegyzői kar nesztora, a melyekre a szünet után került a sor. Négy interpelláció első-rangu állami és nemzeti érdekeink megóvására, illetve megalkotására vonatkozott s így már előre is biztosítva volt az ülés végére az érdeklődés.

Molnár József a töle megszokott alapos-sággal fejtekte ki a közös bankrendszer hátrányait, rámutatott azokra a vitán felül álló előnyökre, a melyeket az önálló nemzeti jegybank biztosítana az országnak és az iránt interpellálta meg a pénzügyminisztert, hogy — ezen év végén lejárván az osztrák-magyar bank szabadalma, mi a szándéka e téren a kormánynak.

Holló Lajos a megyei önkormányzat hibeit akarta megnyugtanni, a mikor a külsőben álló tisztújítás felől kérdezte meg a miniszterelnököt és valóban igazabb ügy számára sohasem sürgettek segélyt, mint a mikor Holló Lajos az egész ellenzék zajos helyzetének javítására hívta fel a Ház figyelmét.

A haza név szent varázsa,
Itt még szeplőtlen ragyog,
Ezer éves vész, harc, érdek,
Rajta, szennyet, nem hagyott.

Brélyed' fönn, éreznek irtam.
Ez érc csak a tűz-elem!
A szeretet mily izzaga
Kell ahhoz, hogy így tegyen?!

Ezek a kis czondrás kölykök — — .
A te édes fiad! . . .
Kenyerőket töled kapják,
Töled lelkők lángjait.
Tanuságos, megható kép!
Könybe lábba a szemem . . .
Hogy' kell téged dajkálgatni,
Midőrré németem! . . .

Ezek a kis czondrás kölykök — — .
Te oroszán kölykeid;
Bérczed', Sikod', ős barlangod'
Majd ezek védelmezik.
Vérem árad, arcom lángol,
Könnyem el kezd omlani . . .
Ugy szeretném valamennyit
Keblemre szorítani! . . .

Talán bennük, talán rajtok, —
Körülöttök — képzem:
A te áldott, láng lelkeddel
Érintkeznék szellemem . . .

„Hazánkban eddig ismeretlen udvari hivatal tárgyában, a miniszterelnökhöz.”

Igy szólott a harmadik interpelláció s már a bejegyzés szövege is elárulta a szel-lemes benyújtót: Meszlényi Lajost.

Meszlényi igen szép szavakban fejtette ki, hogy a magyar nemzet mennyire ragaszkodik uralkodójához, és hogy éppen ezért mennyire fáj a magyarnak, mikor szeretett királyát idegenek környezetében látja, ezután áttér a Vice-Hofmeisteramt ismertetésére és így szól:

— Ezek után a miniszterelnök urhoz általam benyújtva a következő interpelláció lesz:

Felolvassa interpellációját és hamisítatlan Bánffy dialektusban, az egész házat kacagásra bírva, körülbelül így fejezi be beszédét:

— Kéretik általam, hogy ezen most benyújtott interpelláció a miniszterelnök ur által megválaszoltassék!

A miniszterelnök ur által azonban sem ez, sem az előző, sem a következő interpelláció nem válaszlatot adott meg, mert Bánffy Dezső báró által éppen oly nonszalanszal diskuráltatott Gajári Ödönnel a második padban, mintha nem is róla beszélgetett volna.

A pponyi Albert gróf volt a következő interpelláló. Szintén az udvartartás kérdésében interpellált és régi álláspontjához híven oda nyilatkozott, hogy sohasem járulna hozzá olyan udvarmesteri hivatal felállításához, mely akár a bécsi cs. és kir. főudvarmester, akár pedig más hatóság fenhatósága alatt áll.

Bernáth Béla interpellált még a tokaj-rakamaz utvonat tárgyában, mire megállapítván a jövő napirend, az ülés fel két óraker véget ért.

Magyar udvartartás.

A kormánylapokban pár nappal ezelőtt közlemény jelent meg a magyar udvartartás rendezéséről. Ebből tudtuk meg, — írja a „H-k” — hogy a Bánffy-kormány egy olyan udvari főhivatal felállítását tervezi, mely a jelenlegi K. u. k. Oberhofmeisteramtnek lenne egyszerűen alárendelve.

Igy ténnek függővé a magyar állam szuverenitásának egyik fontos közjogi részét, a magyar udvari méltóságokat, a bécsi főudvarmesteri hivaltól. Világos, hogy ez a megoldás nemcsak hogy ki nem elégitheti a nemzeti igényeket, hanem a törvény-biztosította jogoknak egyszerű megalkuvása.

Az ily alárendelt exozitura nem külön udvartartás, mely hazánk közjogi viszonyát a külfölddel szemben is tisztázná, hanem az állami különállás egyszerű feladása.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. április 29.

Gróf Kun Kocsárd szelleméhez.*

(A szászvárosi gymnasium előtt.)

E. Kovács Gyula.

Vén oroszán! Mit gondoltál,
Mikor, ezt az iskolát,
Rettenthetlen érc erélyvel
E pontra parancsolád? — — —
Nagyot, dicsőt, ihletteljest,
Főlégséget, istenit,
A mely minden igaz szívben
Minden csópp vért fölhevít.

Bazalt sziklát bocsátottál
A tenger mélységébe,
Hogy erőddé szilárdulva
Vérideit megvédjé.
S hogyha, ellenséges gálya
Kerekednék harcra itt:
Árboczeit összetörje,
S eltemesse roncsait! . . .

Nagy! Nagyok közt, legnagyobb Te!
Rád feszül csodálatom.
Nem bírok betelni véled,
S lelked, így találgatom:

Ük eldödöd, Zápolyával
Élíte a mohácsi gyászt;
S búja, nemhogy enyhült volna,
De sőt firől-fira szállt.

Hőssé tette mind; borongva
Küzdött három századot,
Szivárványnyá fölötted nyúlt,
Fénynyé rajtad olvadott.
„Vissza nem teremthető az,
Mi Mohácsnál elveszett;
Nem szeretek soha senkit,
Csak ez árva nemzetet.

Mindenemet töle kaptam,
Legyen minden az övé;
Csak idegen ne kerüljön,
Ne jusson fajom fölé! —
Az a háromszáz éves bú,
Te benned így rezegett:
Feretgegek szűrőjén át,
Kristályosult szeretet! — — —

Elmerengék. És düh lep meg.
A bérczen túl szárnyalok,
Haragom villámkorbácsa,
Ver sok fásult gazdagot.
Im, ez az Egy, többet tett itt
Fajtaját megmenteni,
Mint, ott túl, a kanahánnak
Elbizott százazeirei.

Kitől várunk? Ki áldozzon?
Ha nem önnön véreink?
Adjatok! Mert, magatoknak
Adjatok; Szív, ész, erre int.

*) Olvastatott az Erdélyi Irodalmi Társaság ápr. 28-án tartott ülésében.

H I R D E T É S E K.

Kiadó boltok.

Az erdélyi ev. ref. egyház-kerület által építtetett és a Kül-magyar- és Postakert-utczák sarkán fekvő theologiai facultás épületében **3 bolt** — a hozzá tartozó egy-egy pinczerésszel — **folyó évi október hó 1-től kiadandó** lévén; felhivatnak azon kereskedő urak, kik a jelzett helyiségek valamelyikére reflectálni hajlandók, hogy ajánlataikat a bérleti szándékolt helyiségnek és használati céljának megjelölése s az évi bérösszeg és bérleti időtartam kitüntetése mellett **1895. évi május hó 31-én déli 12 óráig** alólirothoz benyújtani sziveskedjenek.

Az ajánlatához az évi bérösszegnek legalább 10%-a készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban melléklendő.

Kolozsvárt, 1895. április hó 25-én.

Maksay János,
egyházker. h. számvevő.

287. (2—2)

Építési hirdetmény.

A kolozsvári róm. kath. plebánia udvarán építendő emeletes szárny-épületre zárt ajánlatok alakjában **22,180** frt költségvetési alapösszeggel pályázat hirdetettik.

Pályázni kívánók az összegnek megfelelő 5% bánatpénzzel és 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlataikat **folyó évi május hó 4-én déli 12 óráig** a kolozsvári róm. kath. plebáni hivatalnak címezve adhatják be, hol a tervrajzok, költségvetés és szerződési feltételek is megtekinthetők.

Az egyházközség előjárósága fenntartja magának a jogot arra, hogy az ajánlatok közt szabadon válasszhasson, sőt hogy mindenkit is elmellőzhesse s újabb intézkedést tehessen.

Kolozsvárt, 1895. évi ápril hó 27-én.

Nagy Kálmán,
gondnok.

Biró Béla,
apát-plebános.

298. (1—1)

1296. 427. sz.

280. (3—3)

Hirdetmény.

A m. k. 1-ső számú csendő-kerület létszámának 1 törzstiszt, 3 szárny, 14 szakasz és 50 őrszel történt felemelése következtében szükségessé váló tömeges tiszt lakás és laktanya berendezési cikkeknek biztosítása céljából **folyó évi május hó 16-án délelőtt 10 órakor** alólirott parancsnokságnál zárt ajánlatok útján nyilvános tárgyalás (árlejtés) fog tartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy a vonatkozó részletes hirdetményt és szállítási feltételeket alólirott parancsnokságnál (Belmonostor-utca 2. szám) a délelőtti órákban megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1895. április hó 22-én.

Csendő-kerületi parancsnok ur hiv. távol.
Éderer Nándor, őrnagy.

Sz. 6687—1895.

293. (2—3)

Árlejtési hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy Kolozsvármegye alább felsorolt törvényhatósági utasportjain az 1895. és 1896. években szükséges földmunka, kavics- és kőszállítás, valamint hidak építése és javítása a legutányosabb ajánlattevőnek ki fognak adatni.

Vállalkozni szándékozók értesítettek, hogy a csoportonként részletezett kimutatásokat a II-ik aljegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetik és arról másolatokat vehetnek. Együttal felhivatnak, hogy az általuk megszabott árnak 5% bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlataikat **folyó évi május hó 10. déli 12 óráig** hozzám adják be; a borítékon megjegyezvén, hogy az ajánlat mely csoport és mily munkanemre vonatkozik. A később beérkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Pályázni lehet az egynemű munkák egyes vagy összes csoportjaira; előnyben azonban az fog részesítettetni, ki az összes munkálatokra legutányosabb ajánlatot tesz.

A csoportok következők:

I. csoport. B-Hunyad-n.-kalotai, B-Hunyad-hidalmási, Kolozsvár-zilahi, Jegenye-fürdői és Egeres-középlaki.

II. csoport. Válaszút-hidalmási, Kolozsvár-pánczélcsehi, Sz.-Lóna-borrevi, Bonczhida-kályáni, Apahida-kolozsi és Hidalmás-örmezői.

III. csoport. O.-Gyeres-méhesi, Gyeke-p.-kamarási, Teke-szilvási, Báld-budatelki, Teke-szt.-mihálytelki, M.-Domb-rücsi és M.-Király-falva-m.-szt.-mártoni.

Kolozsvármegye alispánjától.

Kolozsvárt, 1895. évi április hó 26-án.

Gyarmathy Miklós,
alispán.

Sz. 94—1895. végr.

296. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-udvarhelyi tekintetes kir. törvényszék 1894. évi 4413. polg. számú végzése következtében Dr. Kovács Mór sz.-udvarhelyi ügyvéd által képviselt Székelyegyleti I. takarékpénztár javára muzsnai Bara Ferenc az általa ellen 60 frt s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján 1894. évi október hó 19-én lefoglalt és 538 frt 80 krra becsült: I.) Gedő Mihálynál 214 frt értékű 8 juh, 5 szekér széna, 1 szekér, 2 eke, 2 ökor-borju, 2 tehén. II.) Zoltáni Mártonnál 150 frt értékű 2 ló, 2 ökor-tinó. III.) Bara Dánielnél 99 frt 80 kr. értékű többféle termények, gazdasági eszközök, házi butorok és 2 értés. IV.) Bara Ferencnél 75 frt értékű többféle termények, gazdasági eszközök, 3 juh s 1 pej-csikóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatkak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírószág 2472—1894. és 694—1895. számú végzése folytán 60 frt tőke követelés, ennek 1894. évi április hó 19-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és összesen 39 frt 44 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig, Muzsnában, a Bara Sámuel házában leendő eszközökre **1895. évi május hó 16-ik napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Oklándon, 1895. évi április hó 26. napján.

LÖRINCZI KÁROLY,
kir. bírósági végrehajtó.

üveg, porcellán és lámpakereskedés.

Alólirott tisztelettel van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy **Belhid-utca 14. szám alatt (Rucska-féle ház)** egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

üveg, porcellán, lámpa és háztartási eszközök kereskedést nyitottam és azt

SOMLYAI MIHÁLY

törvényszéki bejegyzett cég alatt fogom vezetni.

Állandó nagy raktárt tartok: étkező-, kávé-, teás- és mosdó-készletekből; üveg-készletek, Dittmar-féle asztali- és függő-lámpák, bambusz-asztalok; Chinaezüst dísz tárgyak, evőeszközök, fatálczák és orvosi eszközökből.

Elvállalok mindennemű üvegezést, képeretkezést a lehető legolcsóbb árak mellett.

Midőn szolgálataimat a legnagyobb készséggel felajánlom, — szíves megrendeléseit és partfogásukat kérve a nagyérd. közönségtől.

Maradok kiváló tisztelettel

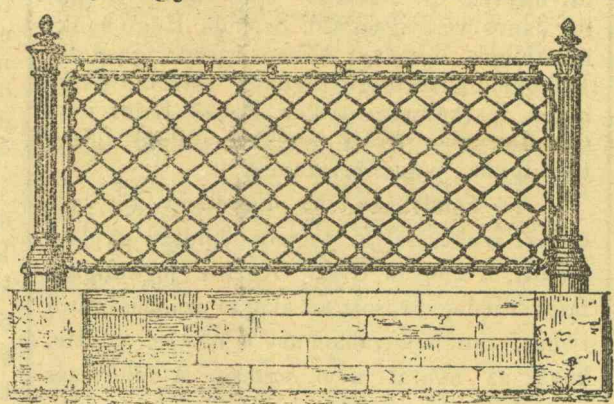
242. (10—10)

SOMLYAI MIHÁLY.

LÉBER GYULA

első erdélyi sodrony szövet-fonat és szitaáru gyára,
KOLOZSVÁRT,

Torda-utca, Nagy testvérek volt sarkó-raktárában.

Ajánlja minden e szakba vágó munkáit, ugymint: kertek, erdők, vadaskertek, szőlők, sírhelyek stb. bekerítéséhez való gépfonatait; majorsági udvarok fonattal való bevonását; pince, padlás, felső világossági, magtár és éléskamara ablakok rostélyzatát; áthányó rosták szén, koks, kavics, föld és porond válogatásához; szikra fogók cséplő- és egyéb gépekhez.

Nemkülönbön zöldre festett lágy szövet szelelő-rosták, Backer-féle rosták és egyébféle használatra vas-, réz- és cizmszövetek, sirkosarak különféle mintákban; Kruppa sodrony szegélyzetek különféle mintákban, fakeretbe foglalt rosták, sziták különféle célokra, igen erősen készítettnek és gyári árak szerint számíttatnak.

Aczél tükös sodrony kertek, delelők stb. bevonásához jutányos árért fel is huzatik.

Képes árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgálók.

A nagyérdemű helyi és vidéki közönség becses partfogását kérve

289. [1—20] teljes tisztelettel: **LÉBER GYULA.**

Déli jég- és viszontbiztosító társaság

Budapest, Váci-utca 9. szám, az „Adria“ biztosító-társulat házában.

Teljesen befizetett alaptőke 2,400.000 korona.

Tartalékok 1,217.888 „

Ezen a cs. és kir. szab. „Adria biztosító társulat“ védnöksége alatt megalakult társaság biztosít különféle terményeket jégkár ellen a legkedvezőbb feltételek és a legjutányosabb díjak mellett. Biztosítási ajánlatokat elfogadnak és felvilágosításokat készségesen adnak az „Adria biztosító-társulat“ összes vezér-, fő- és kerületi ügynökségei.

A „Déli jég- és viszontbiztosító társaság“ magyarországi osztálya:
Lichtenberger J., vezértitkár.
Frigyessi M., titkár.

Báró Podmaniczky Frigyes, intéző.

277. (2—3)

intéző.

Csinosan berendezett, tiszta hónapos szobák kaphatók

bármely naptól kezdve

havi 12 és 14 forintért 282. (3—3)

a Biasini-szállodában.

Eladó házas-telek.

Széchenyi-tér 26. számú

házas-telek,

mely áll: **5 szoba, 2 konyha** és egy jó forgalmu **fűszer-üzletből,**

más vállalat miatt előnyös feltételekkel, szabad kézből eladó.

Értekezhetni ugyanott.

297. (1—5)

Erdélyben kerestetik

egy nagyobb kiterjedésű, többnyire jó erdőből álló

BIRTOK

megvételre,

Szolnok-Doboka- vagy Kolozsmegyéből.

Ajánlatok előnyben részesülnek.

Értesítések Grün A. Hirsch címére Budapesten, István-tér 14. szám alá kéretnek. 295. (1—1)

A legkitünőbb rovarirtó szer.

"Zacherlin"

A legkitünőbb rovarirtó szer.

Kapható Kolozsvárt: Adler Sámuel, Barcsay Manó, Bojáky Sándor, Boskoyics József, Consum Verein der Stats- und öffentlichen Bediensteten, Flóra Gyula, Gergely Ferencz, Ifj. Vikol Gergely, Haraszthy Jenő, Havas Armin, Hirschfeld Sándor, Jeney Lajos, Kánya Sándor, Kovács P. és fiai, Magyarosy Gyula, Moldován József, Marusan Bogdán, Papp Ernő, Papp Kristóf, Papp László, Ifj. Pere István, Rosenthal Samu, Segesváry és Társai, Somlyay László, Taub Náthán, Tihanyi Adolf, Weisz József, Wertheimer Vilmos és Wolf János uraknál. — Kolozs-Monostoron: Kutsek István és Goldfried Mihálynál. — Bánffy-Hunyadon: Beke J.-né, Lupka és Veress uraknál. — Szamosújvárt: Csillag Kristóf és Lengyel Ödön uraknál. — Marosujvárt: Simon Pál és Virág Tamás uraknál. — Továbbá minden kereskedésben és gyógyszerárban, a hol „Zacherlin“-plakát van kifüggesztve. 204. (3—12)